

ГОНЧАРЕНКО Юрій Євгенович (05. 07. 1964, Київ) — живописець. Син [С. Бондаренко](#) та [Є. Гончаренка](#), брат [Т. Гончаренка](#), онук [В. Бондаренка](#) та [В. Кирилової](#). Член НСХУ (1990). Закін. Київський художній інститут (1990; викл. В. Забашта, М. Стороженко, В. Чеканюк). Працює у

Держ. худож. школі ім. Т. Шевченка (від 1990): від 2002 — заступник директора фах. дисциплін. Від 1987 — учасник респ. та міжнар. мистецьких виставок. Персон. — у Києві (2004). Осн. роботи — у галузях монум. та станк. живопису й графіки. У полотнах Г. поєднуються художні традиції укр. мистецтва 20–30-х рр. 20 ст. із сучас. тенденціями (насичені кольори, різноманітність фактур, своєрідна форма).

Основні твори

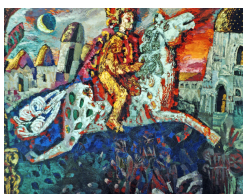
«Великомученики слова» (1990), «Повернення» (1991), серія «Спогади» (1994), «Україна в огні», «Погляд крізь віки», «Відлуння Переяслава» (усі – 1995), «Скарби України» (2000), «Реквієм», «Колесо історії», «Великий вершник» (усі – 2001), «І мертвим, і живим...» (2004), «А мати чекає» (2005).

Рекомендована література

1. Од роду до роду: Каталог виставки. К., 1996.

[І. М. Блюміна](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гончаренко Юрій Євгенович / І. М. Блюміна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30886>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).